Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25961
Copyright: Admont, Benediktinerstift

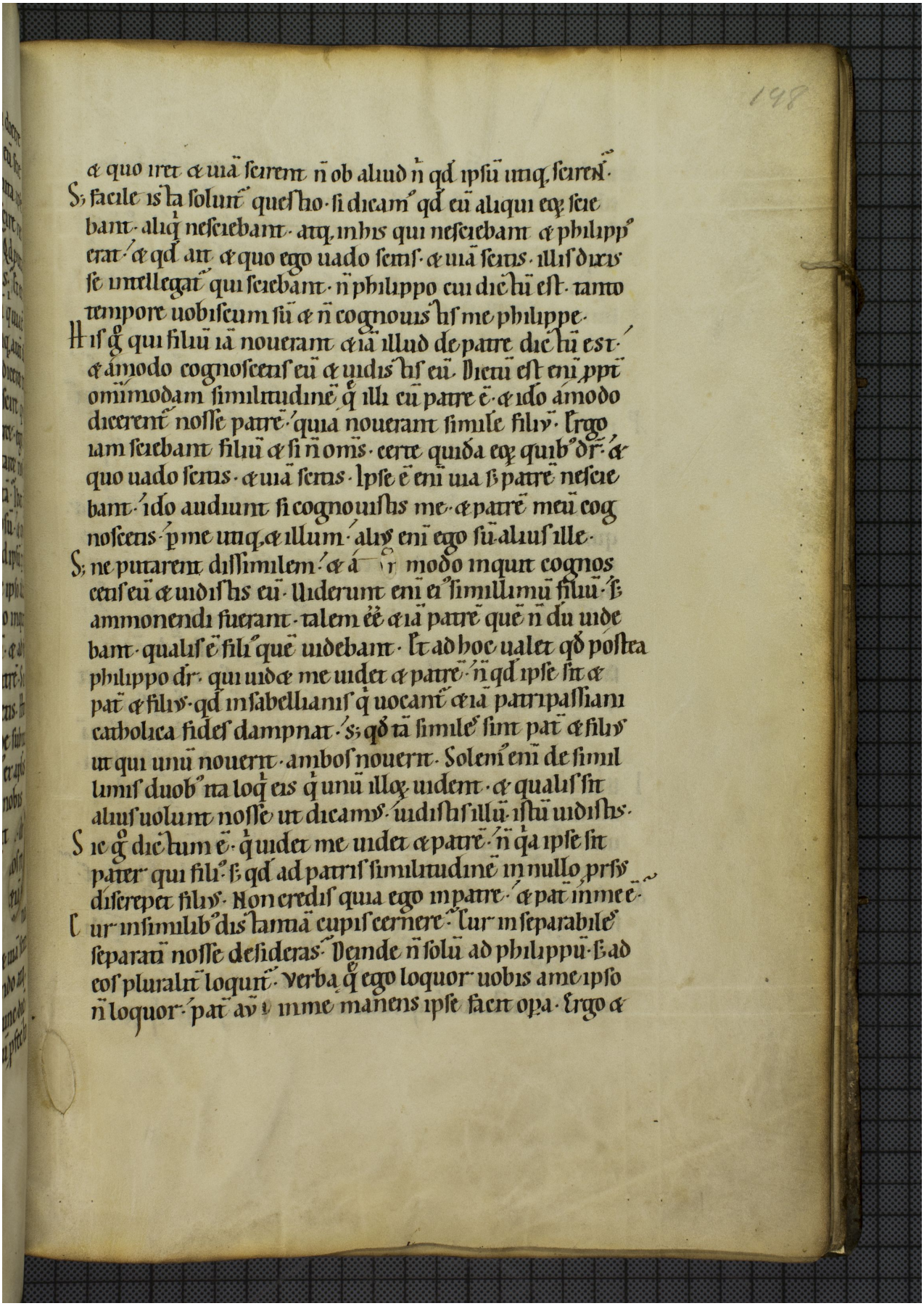

148

a quo iret a uia scirent n̄ ob aliud n̄ qd ipsu̅ unq̄ scirent.
S; facile is ta solut̄ quest̄ho. si dicam qd eu̅ aliqui eq̄ scie
bant. aliq̄ nesciebant. atq̄ inbis qui nesciebant a philipp
erat. a qd ant a quo ego uado scis. a uia scis. illis dicit
se intellegat̄ qui sciebant. n̄ philippo cui dic̄tu est. tanto
tempore uobiscum su̅ a n̄ cognouis̄ tis me philippe.
Hi s q̄ qui filiu̅ ia̅ nouerant a ia̅ illud de patre dic̄tu est.
a amodo cognoscetis eu̅ a uidis̄ tis eu̅. Dictu est enim ppt̄
omimodam similitudine q̄ illi cu̅ patre ē. a ido amodo
dicerent̄ nosse patre. quia nouerant simile filio. ergo
iam sciebant filiu̅ a si n̄ omis̄. certe quida eq̄ quib̄ dr̄. a
quo uado scis. a uia scis. ipse ē enim uia ꝗ patre ē nescie
bant. ido audiunt si cognouis̄ tis me. a patre ē meu̅ cog
noscetis. p me unq̄ a illum. alio enim ego su̅ aliud ille.
S; ne putarent dissimilem. a a[illegible] modo inquit cognos
cetis eu̅ a uidis̄ tis eu̅. Uiderunt enim ea similimu̅ filiu̅. ꝗ
ammonendi fuerant. talem ēē a ia̅ patre ē que n̄ du uide
bant. qualis ē filio que uidebant. et ad hoc ualet qd postea
philippo dr̄. qui uidet me uidet a patre ē. n̄ qd ipse sit a
pat̄ a filio. qd in sabellianis q̄ uocant̄ a ia̅ patripassiani
catholica fides dampnat. s; qd ta̅ simile sint pat̄ a filio
ut qui unu̅ nouerit. ambos nouerit. Solem enim de simil
limis duob̄ ita loq̄ eis q̄ unu̅ illoq̄ uidem. a qualis sit
aliis uolunt nosse ut dicamus. uidis̄ tis illu̅ istu̅ uidis̄ tis.
Sic q̄ dic̄tum ē. q̄ uidet me uidet a patre ē. n̄ qa ipse sit
pater qui filio ꝗ qd ad patris similitudine in nullo prs̄
discrepet filius. Non credis quia ego in patre. a pat̄ in me ē.
Cur in similib̄ dis̄ tantu̅ cupis cernere. cur in separabile
separatu̅ nosse desideras. Deinde n̄ solu̅ ad philippu̅ ꝗ ad
eos pluralit̄ loquit̄. Verba q̄ ego loquor uobis a me ipso
n̄ loquor. pat̄ aut̄ in me manens ipse facit opa. ergo a